

Kde bolo, tam bolo, žilo raz jedno krásne dievčatko, ktoré sa volalo Popoluška. Keď bola Popoluška ešte malá, jej milovaná mamička umrela. Popoluškin otec, túžiaci nájsť mamu pre svoju dcéru, sa preto znovu oženil a za ženu si vzal pani Tremaine, ktorá mala dve vlastné dcéry – Anastáziu a Drizellu.

Keď náhle zomrel aj Popoluškin otec, pani Tremainová spolu so svojimi dcérami odhalili svoju pravú tvár. Boli kruté a závistlivé. Žiarlili na Popoluškinu krásu a urobili si z nej preto svoju slúžku.

Jedného dňa, kým Popoluška robila namáhavé domáce práce, ozvalo sa klopanie na dvere. Kráľovský posol jej podal pozvánku na bál v paláci, ktorý sa mal konať už v ten večer. Vraj kráľ, ktorý chce nájsť nevestu pre svojho kráľovského syna, pozýva na bál všetky mladé dievčatá z celého okolia.

Popoluška sa pri predstave na bál v kráľovskom paláci veľmi potešila. No macocha povedala Popoluške, že na bál môže ísť len vtedy, ak dokončí všetky domáce práce a nájde si vlastné šaty.

Tak sa Popoluška rozbehla do podkrovia, kde si už dlho schovávala ružové plesové šaty, ktoré kedysi patrili jej matke. „Budú znovu ako nové,“

